

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cestiunea naționalităților.

IV.

„Pesti Napló“ publică un nou articol asupra situațiunii elementului maghiar în Ardeal și rezolvă oare-cum cestiunea, pe care noi am lăsat-o neresolvată.

Nu voim noi Românii unirea Ardealului cu Ungaria, — ȳice ȳiarul budapestan, — dar' voim unirea lui cu România.

E în adevăr un lucru de tot hazul, cu câtă nevinovăție afirmă unul dintre marile organe de publicitate ale țerii această gravitare a noastră spre regatul român. Se discută, par'că ne-am juca pe nuci, o cestiune, care, la urma urmelor, numai prin o strașnică vĳersare de sânge s'ar pute rezolva, și sântem direct provocați să ne pronunțăm, dacă mai voim ori nu să facem parte din regatul ungar ori am urzit în adevăr planul de a profita de cea mai apropiată ocaziune, ca să ne unim cu frații nostri de preste Carpați.

Prea bine! dacă se poate discuta cestiunea aceasta, n'avem nici noi cuvinte de a ne impune vre-o rezervă, și vom spune fără de sfială, care este după cea mai intimă convingere a noastră sentimentul poporului român în ceea-ce privește pozițiunea Ardealului.

Și oamenii politici ai Ungariei ar face bine, dacă ar fi cu multă luare aminte, căci le vorbim în cea mai deplină cunoștință de cauză, ca oameni bine informați despre cele ce se plănuesc atât aici în Ardeal, cât și în cercurile politice din România.

Dacă e vorba ce vor Românii, trebuie înainte de toate să facem deosebirea, pe care chiar „Pesti Napló“ a indicat-o în primul lui articol.

Este în adevăr un fel de conflict între aspirațiunile clasei culte române și tendențele, de care sânt purtate masele poporului român.

Pentru clasa cultă română cestiunea națională e o cestiune culturală.

Noi Românii cu știință de carte vĳednd aptitudinile poporului nostru, vĳednd bogăția literaturii noastre poporane, vĳednd bunul gust ce ese la iveală din produsele primitive ale poporului român, vĳednd progresele, pe care le-am făcut în timp de câte-va decenii chiar în luptă cu nise împregiurări foarte grele pentru noi, ne-am pĳetrus încetul cu încetul de convingerea, că sântem o rasă nu numai cu deosebire trainică, dar' totodată și înzĳestrată cu aptitudini culturale extraordinare.

Și din ȳi în ȳi tot mai adese și tot mai stăruitor ne întăresc și popoarele apusene în această convingere.

Astfel s'a stabilit în cele din urmă în clasa cultă română convingerea, că noi Românii sântem poporul merit a primii cultura apuseană și a o comunica celorlalte popoare din Orient, fiindcă sântem foarte accesibili pentru spiritul apusean și avem relațiuni cu toate popoarele din Orient.

Se vor împlini în curĳend șeptedecei, numai șeptedecei de ani, decĳnd ardeleanul G. Lazar a întemeiat prima școală românească preste Carpați și a început să propage cultura germană față cu rĳemășițele de cultură bizantino-muhamedană ale Grecilor, ear' astăȳi nici că se mai simte, că acolo, la gurile Dunării, au fost vre-odată Grecii mari și tari.

Sânt abia douăȳeci de ani, decĳnd poetul nostru Vasile Alexandri, intrat în

curentul latin pornit dela Blaj, ca ministru de culte, a dat ordinul, ca nimeni să nu mai serie cu slovele cirilice întrebunțate de popoarele slavone, ear' astăȳi sânt rari oamenii, care mai pot decifra ceea-ce e scris cu slove.

Prin cele mai radicale prefaceri culturale poporul nostru a trecut rĳepede și fără de perturbațiuni mai simțite în spiritul public, și nu numai a făcut progrese atât în ceea-ce privește primirea culturii, cât și comunicarea ei cu masele, dar' a mai propagat-o și înafară, cu deosebire față cu vecinii lor Bulgari, încĳt pretutindenea în Bulgaria se simt astăȳi efectele binefăcĳtoare ale vecinătății cu poporul român.

Aceasta e direcțiunea în care voiesce să ducă societatea cultă română pe poporul român.

Sub ocrotirea popoarelor apusene ea voiesce să țină piept cu înrĳurirea Rusiei mongolizate, să primească cultura apuseană, atât din Germania, cât și din Francia, să o adapteze la firea poporului român și să o comunice atât masselor române, cât și celorlalte popoare din Orient, pe cât ele nu o iau direct din Apus.

Aceasta e misiunea spre care tinde societatea cultă română, care e una singură, petrunsă de același spirit, atât preste Carpați, cât și aici, unde nimeni nu mai îndrăznesce a se opune curentului pornit de acolo.

Și de aceea pentru noi, Românii cu știință de carte, e cu desĳvĳrșire indiferent, dacă Ardealul se ține ori nu de Ungaria: lucrul de căpetenie este, ca nici aici Românii să nu fie jigniți în lucrarea lor culturală.

Chiar însĳ fiind jigniți, precum sântem, ne vom feri, pe cât ne va sta în putință, de idea, pe care concetătenii nostri maghiari vor cu ori-ce preț să ni-o impună.

Razimul firese al vieții noastre culturale e statul român, și câtă vreme există acest stat, nimeni în lumea aceasta nu va pute să ne oprească în mersul nostru cultural. Dacă nu putem lucra aici, trecem hotarele, lucrăm acolo și comunicăm roadele lucrării noastre cu frații nostri rĳemași aici. Astfel mergem încetul cu încetul după frații nostri de preste Carpați, cu anevoiă, luptând cu fel de fel de greutăți, dar' mergem și nici nu ne mai oprim, nici unei alte înrĳuriri culturale nu cedăm.

Statul român, acest razim al vieții noastre culturale, nu poate însĳ exista decĳt răzimat pe imperul Habsburgilor, și de aceea suferim toate miseriile, pe care ni le fac concetătenii maghiari, de aceea alipirea noastră cătră Dinastie e sinceră și adevĳrată, de aceea nu numai noi, Românii din țerile supuse coroanei austriace, ci noi toți Românii sântem gata să ne dăm sângele și averea, când e vorba să susținem puterea Casei de Austria, de aceea sântem dușmanii firești ai tuturor celor ce slăbesc această putere.

„Pesti Napló“ acuză politica austriacă, pentru-că „s'a înființat regatul român“, și ȳice, că „guvernele au trebuit să fie mai prevĳĳtoare dela anul 1854 până la 1885“.

Da! fără îndoială!

Scim noi încă de mult, că Maghiarii n'au destulă prevedere politică, pentru-ca să se scie bucura de existența statului român, e cu toate aceste importantă această mărturisire dușmănoasă, pentru-că ea scoate la iveală identitatea de interese, care îl leagă

pe poporul român de monarhia Habsburgilor.

Nu abia acum, ci încă în secolul trecut, imediat după încheerea tractatului dela Carloveț, cercurile din Viena au prevĳĳut, că poporul român este unul dintre stâlpii, pe care se razimă puterea casei de Austria și de aceea în toate timpurile Moldova și Muntenia au fost ocrotite de monarhia noastră, pentru aceea curtea din Viena a favorizat după timpuri și împregiurări dezvoltarea elementelor române din țerile dela Rĳăsărit, dându-și silitință să le despartă de Rusia și să câștige simpatiile și încrederea lor.

Nici că au fost zădarnice aceste silitințe.

Și cu toate aceste, — ne vor fi ȳicĳnd cei ce au conspirat timp de șese-șpeȳeci ani, — cu toate aceste Românii își mai caută și alt razim.

Fără îndoială, însĳ nu între dușmanii monarhiei noastre, ci între aliații ei.

Între dușmanii ei își vor căuta razimul numai atunci, când monarhia aceasta, bucătățită în fel de fel de state și stătulețe întemeiate pe principiul stĳrpirii reciproce, va fi ajuns a fi un prea slab razim, atunci, când Maghiarii vor fi ajuns a proclama independența Maghiariei, când Croații își vor fi întemeiând marea Croație, când Boemii se vor erigea în stat național, atunci abia, dar' și numai atunci vom discuta și noi în toată serioșitatea cestiunea, dacă Ardealul e Maghiarie ori România.

Deocamdată ȳicem, că e, precum a fost o țeară, care e patria comună a celor ce locuiesc în ea, nici maghiară, nici săsească, nici românească, ci lăsată de Dumnezeu pentru toți de o potrivă.

Ce vrem noi?

Voim să trăim în pace noi cu copii nostri, voim ca fii și frații nostri să nu mai fie siliti a-și părăsi țeara, pentru-ca să-și câștige pânea de toate ȳilele, voim ca din roadele muncii Românului tot Românul să trăiască și interesele românesci să se satisfacă, voim ca Maghiarii să trăiască din seul lor, ear' nu din al nostru!

Ne rezervăm a arĳeta altă dată cum se presentă această voire în masele poporului.

Convocarea congresului național-bisericesc din Sibiu.

III.

Conform concludului congresual congresul următor (al patrulea), avea să se întrunească la 1 Octomvrie 1880. Fapt însĳ este, că el s'a convocat și întrunit numai la 1 Octomvrie 1881. Nu scim dacă această convocare se poate aduce în conglăsuire cu „regula indispensabilă a Metropolitului a se conforma în viitor strĳns terminilor fixați“, nu scim dacă avem de a face și de astădată cu vre-un fel de „baubau“; toate aceste nu le scim din cauză, că protocoalele ședințelor acestui congres până astăȳi n'au vĳĳut lumina ȳilei, deși ele aveau să se tipărească și să se prede publicității numai decĳt.

Conform statutului organic, congresul al cincilea trebuia să se întrunească la 1 Octomvrie 1882 (primul la 1870, al doilea la 1873, al treilea la 1876, al patrulea la 1879), deoare-ce însĳ congresul al treilea (ținut la 1878) a fixat termenul pentru congresul al patrulea pe anul 1880, și încă odată deoare-ce congresul al patrulea nu s'a ținut la 1880 ci la 1881, ar re-

sulta din această confuziune babilonică, că congresul al cincilea ar' trebui să se întrunească la 1882 (după socoteala statutului organic) sau la 1883 (după socoteala congresului) sau la 1884 (după socoteala Metropolitului Miron). În realitate însĳ congresul al cincilea n'a fost convocat la nici unul din aceste termine și preste tot el încă nu s'a convocat și „regula indispensabilă a metropolitului a se conforma în viitor strĳns termenilor fixați“, a rĳemas și de astădată cuvinte, cari au să însemneze tocmai contrarul dela aceea-ce înțeleg alți muritori.

La convocarea și întrunirea congreselor dela 1874 și 1878 ne steteau la dispozițiune acte autentice (cercurare metropolitane și protocoale ale ședințelor). De astădată lipsesc și aceste și metropolia ca și la 1877 s'a învălit earăși într'o tăcere profundă și neatacabilă. În anul expirat (1884) pe când cel puțin după socoteala Metropolitului Miron avea să se întrunească congresul al cincilea, se rĳepândiau faime, ca și la anul 1877, că va fi congres, dar'... lucruri mari... se va amâna poate până la Noemvrie; mai târȳiu se vorbira, că nu sânt pregătite încă afacerile pentru congres, dar' la primăvara viitoare sigur se va întruni congresul. Primăvara a sosit și a fost frumoasă și plăcută dar' despre congres nu s'a mai vorbit. În vara anului curent, oamenii acreditați la curtea metropolitană asigurau cu toată hotărĳirea întrunirea congresului pe 1 Octomvrie a. c.

În numărul seu, care a apărut în 1 Octomvrie a. c., „Telegraful român“, foaiă personală a Metropolitului Miron, publică un articol sub titlul „congresul național-bisericesc al metropoliei Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania mai întruni-se-va când-va?!“, din care articol, scris altcum într'o limbă puțin urbană, extragem următoarele:

„... că metropolitul în privința aceasta, acomodându-se legii positive, conform acesteia și-a făcut datorința cu punctualitate așa, că după-ce periodul congresual de trei ani expirase încă la 30 Septemvrie 1884, conform §. 150, stat. org., cu șese șeptĳmăni înainte, a dispus în cale presidială la toate eparchiele, ca să se facă alegeri noue de deputați congresuali, cu valoarea mandatelor pentru periodul anilor 1884, 1885 și 1886 ceea-ce s'a și efectuit în toată forma și regula. Totodată a făcut și guvernului țerii prescria notificare prealabilă (§. 152 stat. org.) despre intențiunea sa, de a convoca congresul (§. 152 stat. org.) pe 1/13 Octomvrie 1884, notificând apoi aceasta și consistorului metropolitan, întrunit la 4/16 Octomvrie 1884“.

Deasemenea se are lucrul și cu neconvocarea resp. neîntrunirea congresului în anul acesta.

Membrii consistorului metropolitan sânt martori vii despre aceea: cum părintele metropolit a sulevat cestiunea convocării congresului în consistorul metropolitan plenar întrunit la 20 August (1 Septemvrie) a. c., sânt martori, cum a prezentat și cetit în ședință noua notificare prealabilă cătră guvernul țerii despre intențiunea de a convoca acum pe ȳiua de mĳne congresul — care nu îi venise la socoteală guvernului de a se convoca la timpul normal în anul trecut; — care notificare s'a și expedat atunci în aceeași ȳi la adresa ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică.

Neurmĳnd la aceasta adestata rezoluțiune prea înaltă nici după o lună de ȳile, vor fi sciind de bună seamă gentilii gazetari și tribunisti din canalele angagiate drept informatorii: cum Înalt Preasfințitul cap al bisericeii, n'a întrelăsat — încă sub datul de 2 Octomvrie stilul nou anul curent — tot în calea presidială — a face și a doua oară notificare guvernului într'acel înțeles, că deoare-ce până în aceeași ȳi încă nu sosise răspunsul la prima notificare prealabilă, el, metropolitul, își va ține de datorință ca la cas, dacă

nici până în 5 Octombrie n'ar sosi acel răspuns, — privind lucrul de așa, ca-și-când la locul prea înalt n'ar subversa nici o pedecă pentru întrunirea congresului pe ziua de mâine — îl va convoaca și fără de a mai aștepta vre-o rezoluțiune.

Resultatul acestei întepiri fu: că ministrul iute iute se grăbi a rescrie ÎnaltPreasfinției Sale metropolitului cu data de 3 Octombrie (sosit în 5) va să dică a doua zi: că făcând el propunere la preînaltul loc în privința convocării suplortorie (utólagos egybehívás) a congresului, are să se aștepte rezoluțiunea, pe care îndată după sosire îi o va comunica părintelui metropolit! După toate acestea ce putea și ce poate dar' să mai facă dînsul?

Sosita ori nu aceasta rezoluțiune? Până în momentul când scriem acestea nu se scie, probabil că n'a sosit, pentru-că cum se dă cu socoteala, guvernul țerii și acum își are cauzele bănuitoare temerari, pentru cari nu-i vine la socoteală ca reprezentanții clerului și ai poporului provinciei noastre metropolitane să se coadune aici în Sibiu, cu ocaziunea întrunirii congresului, care ca corporațiune bisericească n'are de a face treburi nici politice nici diplomatice interne sau externe.

Făcut-a oare Excelența Sa dl ministru Trefort în obiectul acesta vre-o propunere la preînaltul loc, când și în ce înțeles? aceea încă nu se poate sci. Verosimil e, că ministrul până la a doua notificare solicitătoare a părintelui metropolit cu datul 2 Octombrie, nu făcuse nici un fel de propunere, adevăc prima notificare prealabilă dela 1 Septembrie a. c. până atunci de bună seamă că nu o așternuse locului preînalt, căci după cum se scie acolo (în cancelaria de cabinet) astfel de acte nu rămân neresolvite nici 24 de oare.

Ce va face biserica noastră, metropolitul cu consistorul metropolitan de aci încolo în cestiunea aceasta de mare ponderositate, nu putem sci. Vom vedea.

Să sperăm, că biserica își va cunoaște chiămarea și își va face datorița la timpul și locul potrivit așa precum și-a împlinit-o și până acum pururea la toate ocaziunile, când și de câte ori interesele vitale ale ei erau amenințate de grele furtuni; dar' precum în trecut, așa și acum și-o va împlini numai cu demnitatea și seriozitatea potrivită unei dignități și corporațiuni bisericesci.

Revistă politică.

Sibiu, 23 Octombrie st. v.

Declarările contelui Kálnoky în comisiunea externă a delegațiunii ungare au dat diarelor maghiare și îndeosebi celor opoziționale prilegiu la o mulțime de comentarii și de deducțiuni. Numai decât după răspunsurile dlui Kálnoky începură a eși la iveală și mai tare și cu toată hotărîrea faimele despre demisionarea lui și se vorbesc, că dl Kálnoky așteaptă numai sfârșitul sesiunii delegațiunii, și apoi va demisiona. Se pretinde chiar, că și următorul lui se scie. Unii aduc în combi-

națiune pe dl de Kállay, alții pe baronul Calice; de contele Andrássy nici nu se mai face amintire.

Diarul „Budapester Tagblatt“, care obicinuesce din când în când a aduce câte o scire sensațională, publică în fruntea numărului său din 2 Noembrie o scrisoare dela un „om încrețit“ al său din Viena. Ocupându-se acesta în scrisoarea sa de demisionarea contelui Kálnoky, scrie între altele următoarele:

„Ceea-ce mă surprinde mai mult, e aceea, că de cum părăsesce omul terenul afirmărilor generale, nu mai scie afla nici o cauză specială, pentru care ar ave dl Kálnoky să demisioneze după terminarea delegațiunii. Dacă e rea politica lui orientală, ar trebui să fie numai decât supliniți, ear' nu preste patru sau șese săptămâni, în decursul cărora mai poate să comită o mulțime de greșeli. Dacă politica sa e bună (ceea-ce nu vreau să afirm) atunci pentru-ce are să fie răsturnat?! Acum mai e și următoarea: Nimeni nu cutează a afirma, că delegațiunile vor da ministrului vot de neîncredere, din contră, fie-cine e convins, că el își va crea pentru sine majoritatea în delegațiuni. Și cu toate aceste are să cadă? Un ministru deci, care are majoritatea pentru sine, nu poate sta firm? Unde rămâne atunci principiul parlamentar, ce plătesce atunci tot parlamentarismul ungar?

„Aici vreau eu să es: politica contelui Kálnoky poate să fie bună ori rea, păreri pot să fie deosebite; cum vine însă, că cu toate aceste ori-și-cine e convins, că această politică (bună ori rea) are să-și găsească o majoritate în delegațiuni? Baremi, că se asigură cu liniștea cea mai mare, ca și când s'ar tracta de un lucru cu totul neînsemnat, că acest politic își va primi „marșruta“, cum se va închide ușa în urma delegațiunii? Mai sîntem noi, dacă se poate așa ceva întempla, o monarhie parlamentară?

„O reprezentanță, care dă unui ministru un vot de încredere în acea conștiință, că cu toate aceste are să fie răsturnat preste opt zile, o astfel de reprezentanță joacă un rol foarte trist și se face complice la falsificarea parlamentarismului. Ideile fundamentale ale transacției din 1867 se întorcă din an în an și pe zi ce trece. Delegațiunii i-s-a dat pe contul ambelor parlamente o autoritate prea mare și acum se adeverește, că nu e în stare să-și afirme această autoritate, că ceea-ce au perdit amândouă parlamentele, e perdit pentru parlamentarism în general și înseamnă numai un creșcământ de putere pentru un alt factor. Se adeverește, că responsabilitatea ministrilor s'a prefăcut la noi într'o ficțiune și o formulă care și-a perdit toată realitatea....“

Din Belgrad sosesc mereu sciri despre o apropiată acțiune a Sârbiei, și unele măsuri întreprinse de guvernul sârbesc sînt într'adevăr în stare să confirme acele sciri.

În cercurile politice din Petersburg se crede că actualele evenimente din Balcani vor lăsa urme adînci. Crisa de față

trebuie privită ca punctul de plecare al unor noue tendențe politice cu care diplomația trebuie să conteze de pe acum. Cât timp Slavii au stat sub domnia turcească, neatîrnarea era singurul lor scop și numai de o singură idee au fost conduși, de aceea a creștinismului. Prin aceasta și-au câștigat simpatiile Rușilor, cari n'au vădut în ei nici Muntenegreni, nici Bulgari, nici Sârbi ci numai Slavi (Ruși) ortodoxi cari trebuiau liberați. Acum cestiunea comunității de rasă și credință s'a transformat într'o cestiune de naționalitate și Rusia se va feri să facă pentru aceasta aceleași jertfe. Actuala politică a guvernului rus nu trebuie privită ca o renunțare la opera liberării creștinilor din Orient. Ea este însă singurul mijloc pentru scăparea păcii. Fără îndoială ea fi va indis-pune pe Bulgari, dar' nu va ține mult acest simțiment.

Conferența din Constantinopol avea să se deschidă la 31 Octombrie. Noua amânare are să se atribue trăgănării tradiționale a diplomației turcesci. O depeșă din Constantinopol ne spune, că ca ieri avea conferența să-și înceapă activitatea.

Din Berlin se comunică, că conflictul germano-spaniol are să se înaprească din nou. Se dice că atitudinea provocatoare a unor ministri spanioli, să fi scos pe principele de Bismarck din flegmă.

În 11. c. a primit Chedivul pe Sir Drumond-Wolff, care și-a predat acreditiva. Chedivul i-a răspuns, că el va sprigină cu căldură toate măsurile, cu privire la care s'au făcut învoielii între Sultan și guvernul englez.

Evenimentele din Peninsula-Balcanică.

Sciri mai noue:

Varna, 31 Octombrie n. Până acum se crede că puterile n'au ajuns la vre-o înțelegere în cestiunea Rumeliei; diferite păreri au fost emise în privința rezolvării acestei cestiuni: instrucțiile primite de unii ambasadori nu sînt în deplină armonie cu acele primite de alții. E nevoie deci de noue corespondențe cu diferitele cabinete înainte de a se stabili o programă.

Păreri Turciei nu vor fi deplin cunoscut decît în sinul conferenței; e oare-care temere de schimbare în atitudinea de până acum a Turciei. Partidul de acțiune își dă toate silințele să producă această schimbare.

Toată activitatea guvernului otoman e îndreptată acum asupra flotei; s'au comandat o mulțime de tunuri Krupp de un calibru mare pentru a se înlocui tunurile actuale.

S'a încheiat un contract cu casa Schwarzkopf din Berlin pentru furnitura unui mare număr de torpile; o altă casă germană va procura lămpi electrice.

Viena, 31 Octombrie n. Armata turcească e pe deplin mobilizată; ea dispune de trupe îndestulătoare pentru a respinge ori-ce atac. În fața acestei desvoltări de forțe, Sârbia e dispusă să dea înapoi.

Sofia, 2 Noembrie n. Circulă pe aci o mulțime de sciri îngrijitoare cu privire la atitudinea Sârbiei și la neînțelegerile dintre puteri. Se crede însă că va fi cu neputință conferenței să restabilească *statul quo ante*. În cas de a se hotări un asemenea lucru, el nu s'ar pute executa decât printr'un rebel, de vreme-ce atât Bulgarii cât și Rumelioții sînt hotărîți să nu se supună unui asemenea conclus.

Toate pasurile dinspre Sârbia sînt atât de bine fortificate, încât chiar un număr restrîns de apărători ar pute respinge un atac. Măne pleacă 2 baterii la fruntarii.

Sofia, 2 Noembrie n. Răspîndindu-se scirea, că circulă în Rumelia nisce petițiuni cari cer o modificare a stării de lucruri actuale și protectoratul străinătății și că se cer semnături, nisce deputațiuni trimise de toate orașele provinciei au venit la Filipopol ca să declare principelui, că poporațiunea respinge aceste intrigi și îl roagă să rămână în capul mișcării care este favorabilă unirii celor două țeri. Poporațiunea făgăduiesce, că nu se va da înapoi în fața nici unui sacrificiu pentru a ajunge la scopul ce ea îl urmărește.

Sofia, 2 Noembrie. În nota adresată agentului diplomatic al Greciei, care îndeplinește la Sofia funcțiunile de însărcinat al afacerilor Sârbiei, guvernul bulgar se miră că guvernul sârb, în depeșă sa din Niș dela 30 Octombrie, a dat publicității nisce fapte cari constituiesc o acușiune gravă contra autorităților bulgare, înainte de a fi însărcinat pe reprezentantul său să lămurească și să verifice faptele.

În privința depeșei din Belgrad privitoare la arestarea a 200 de Sârbi și la închiderea lor la Sofia, guvernul roagă pe agentul diplomatic să spună dacă a primit reclamațiuni din partea unor supuși sârbi plîngîndu-se că au fost închiși.

Guvernul propune agentului diplomatic să viziteze închisorile din capitală; el pune la dispozițiunea sa excorta trebuincioasă, și cere un răspuns într'un scurt termen.

Constantinopol, 2 Noembrie n. Întrunirea conferenței a fost împedecată până acum de întărzierea numirii a celui de al doilea delegat al Porții. Dar' e probabil, că întăia întrunire se va ține mâine.

Foița „Tribunei.“

Popoarele Ardealului în agricultură, industrie și comerț.

(Studiu etnografic-economic de Ioan Hintz.)*

Industria.

1 Maghiarii, respective Sécuii. 2 Români. 3 Sașii.

Dacă — după cum e acceptat în general — sub industrie se înțelege confecționarea de obiecte destinate pentru vîndere, în urma căreia acela, care se susține din confecționarea și vînderea de articoli trebuincioși omeniului, se numește industria, atunci cu drept cuvînt se poate dice: În Ardeal au adus industria imigrații germani din secolul al 12-lea, Sașii de astăzi. Ei sînt încă și astăzi cei mai de frunte reprezentanți ai industriei.

Există însă o specie mai vechiă de industrie, industria de casă, care se confecționează pentru înșiși autorii și familia lor. Această industrie, care e începutul industriei la oameni, a existat în Ardeal înainte de venirea Sașilor. Încă pe atunci, înainte de aceasta cu șapte secol, pregăteau Români și Sécuii, respective femeile acestora, pentru casă, economie, vînat și luptă, produsele primitive precum: făină ordinară pentru pâne, pânză de in pentru schim-

buri, țesături ordinare de lână pentru clinuri și mantale, blane, piei pentru sandale și torniste; la Maghiari cismele lor din piei slab argisite, vase de lemn ordinare, funii, etc.

La locurile, unde există metale nobile, aur și argint, fer, sare și ape minerale, etc., Românul ardelean le scotea din pămînt așa cum a învățat dela Romani, în modul vechiu. Spăla adevăc aurul și-l compunea în mod primitiv. Au fost industrii de casă, la a căror confecționare i-a silit pe Români și Sécuii vieța de câmp și de vînat, ogorul lor puțin și folosirea pădurilor. Aceste industrii au fost practice ca laterale prelîngă vieța agronomică, ba ele se practică până astăzi.

Când au apărut Sașii în Ardeal, ei au ridicat această industrie de casă, cu o mână mai deprinsă și unelte mai bune, la adevărată industrie; dîșii au înmulțit și îmbunătățit produsele industriale și le-au scos în tîrg. Sașii au pregătit pentru clasele superioare lucrări în metale nobile și petri precum și arme mai bune pentru vînat și războiu. Ei au produs ca comercianți pentru țeară și străinătate, cercetînd tîrgurile. Sașii au clădit cu încetul locuințe, biserici și fortărețe de peatră cu ciment, ceea-ce Sécuii și Români n'au fost vădut până atunci.

Sașii au adus cu timpul în țeară arta de sticlărie și pregătirea de hîrtia, arta de tipar, aurărie și pictorie etc.

În acest raport au rămas, în ceea-ce privește reprezentarea industriei în Ardeal, cele trei popoare ale acestei țeri. Numai o schimbare mare s'a făcut. Sașii au lăsat țerilor străine din Vest prob'emele, ce le impune prezentul, rolul

conducător de odinioară. Industria lor a rămas în mare parte cea avitică. Industria modernă a țerilor vecine din Vest a dat la o parte de mult industria învechită a Sașilor. Astăzi li se impune Sașilor aceeași problemă, care o are preste tot țeara, ca să îmbrățișeze cu toată puterea industria timpului modern, — dacă nu voiesc să rămână cu totul înderēt și să sărăcească.

Să urmărim mai deaproape popoarele ardelene pe calea lungă a desvoltării lor industriale, până în timpul mai nou.

Sécuii, ca Maghiari de o condiție mijlocie, au fost cei mai primitivi față de Sașii vechi. Ei au primit dela acestia în măsură mai mare ori mai mică instituțiunea asociațiunii de întreprinderi industriale pentru câțiva rami industriali mai indispensabili pentru dîșii, precum: măcelăritul, confecționarea de piei mai bune, curelăria mai desvoltată; ceva și din cusutul mai măiestrit și cu privire la forma hainelor, apoi cu privire la confecționarea de încălțăminte, la făurăria ferului, la lăcătarie și cu privire la pregătirea mai bună de care și vase de lemn.

Terenul vast al torsului și țesătoriei de cânepă, în și mai târziu de bumbac, a rămas la Sécui, respective la Maghiari, în forma vechiă în mînile femeilor. Până în present nu s'au putut hotărî bărbații să peptene lână, să sucească fire și să șeadă în scaunul îngust de războiu. Încă nici acum nu și-au însușit multe din industriile vechi săsesci. Amintim: fabricarea de săpun, mesăria mai fină și mai ordinară, morăritul mai bun, confecționarea de pělării, zidăritul, butnăritul, confecționare de ațe și bumbi,

legatul de ciorapi, covrigăria și croitoria după sistemul german, cusătoria de schimburi, tapețăria, frisarea și alte ramuri de manufactură, cari cer răbdare la șeșut, osteneală și cunoștințe sau umblarea tîrgurilor.

În șirul de secol, de când sînt în țeară Sașii ce poartă industria, nu s'a întemplat ca vre un nobil maghiar să se fi apucat de vre-o industrie proprie pentru îmbunătățirea susținerii sale, dar' muierile acestora, ba chiar și ale nobililor mai bogăți, au purtat, întocmai ca muierile din popor roata de tors și războiul și se pricep a croi și coase cămașa pentru bărbații și copiii lor și a purta economia de casă. Tot astfel li suplinesc aceste femei pe cocătorii de pâne chiar și la orașe și în satele mai mari; ele coc toate, ba confecționează chiar și săpun și topeșă lumini. Aceste lucrări le privesc întocmai ca torsul, țesutul și cusutul, ca pe nisce afaceri de casă pe cari trebuie să le isprăvească femea.

Poporul sécuiesc, respective maghiar, e cuprins de antipatiă față cu vieța industrială orășenească. El e pătruns de credința, că agricultura ofere adevărată vieță și că aceia dintre articoli de industrie, cari îi trebuie, sînt de a se confecționa pe cât se poate acasă ca trebuințe întregitoare pentru agronomie și traiu. Forma socială a vieții naționale și casnice a fost la Maghiari în decurs de secolul satul cu împărțirea lui în nobili și iobagi. După-ce li s'au sporit trebuințele și au avut lipsă de articoli cari nu se puteau pregăti acasă, le-au fost îndemănă industriașii germani. Ei se folosiau bucurios de lucrările acestora; dar' ei înșiși nu-i confecționau.

*) Autorul publică acest studiu la locul prim în organul național săsesc din Sibiu „Siebenbürgisch-d-Tagblatt“. Obiectivitatea și cunoștințele temeinice ale autorului, ne-au îndemnat a-l reproduce în traducere.

Cetim în „Neue freie Presse“ dela 31 Octomvrie:

Conferența încă nu s'a constituit; numai o convorbire a ambasadorilor a avut loc pentru a discuta modul privitor la stabilirea programei conferenței.

După informațiunile din Berlin numai există îndoială că conferența se va pronunța unanim pentru restabilirea stării de lucruri de mai nainte în Rumelia-orientală.

Cercurile diplomatice sînt de părerea că principele Alexandru se va supune hotărîrii conferenței de a părăsi împreună cu trupele sale Rumelia-orientală. S'a proiectat trimiterea unei comisii internaționale la Filipopol pentru a lua guvernul provisor și a revisui statutul organic, nu se scie însă dacă acest proiect va întruni votul unanim al puterilor.

Din Grecia sosesc sciri nefavorabile. Universitatea din Atena s'a închis fiindcă toți studenții s'au înrolat ca voluntari. Asemenea stagnează și administrațiunea pentru-că mare parte din funcționari au intrat în oștire. Regele și guvernul nu se pot opune curentului răsboinic și e foarte probabil ca în Creta și la granițele turco-elene răsboiul să izbucnească.

Din Constantinopol se comunică că vasele Lloydului austriac au transportat până acum din Smirna la Mudania 40,000 soldați. Transportarea trupelor urmează neîntrerupt, și din Marea-roșie, în special dela Cherassunde se transportează necurmat rediți spre a înlocui în Macedonia trupele cari au plecat în Creta. Numărul oștirilor puse pe picior de răsboiu se urcă până acum la 170,000—180,000 de oameni.

Notabili bulgari diu Salonic au immanuat guvernatorului Hassan-Pașa o adresă cu rugarea de a o trimite Sultanului. În adresă se cuprinde credința și devotamentul poporului bulgar din Macedonia pentru Sultanul. Hassan-pașa s'a arătat foarte vesel de această atitudine leală a Bulgarilor macedoneni și a promis că cu plăcere va înainta adresa Sultanului.

Din Filipopol se scrie tot diarului „Neue freie Presse“ că multe neînțelegeri și neajunsuri ce s'au ivit în zilele din urmă au necesitat pe principele Alexandru a merge din nou în Rumelia-orientală. Mai cu seamă poporațiunea se plînge în contra modului cum se incassează contribuțiunile.

Asemenea frecările dintre Greci și Bulgari au izbucnit din nou și au luat nisce dimensiuni îngrijitoare. Mahomedanii încă s'ar plînge pentru multe neajunsuri ce le fac milițienii rumelioți.

Toate aceste nemulțumiri, principele Alexandru voiesce să le curme și să readucă poporațiunea earăși la însuflețirea de care era pătunsă la izbucnirea revoluțiunii.

Mai târziu când s'au format și orașe maghiare din industriași de producțiuni, cari le-au învățat dela Sași, acești industriași au păstrat mai departe agronomia prelungă industriă; orașenii maghiari și-au cultivat și și cultivă și acum agrii lor, de cari au posedat și posed și acum în extindere mare.

Dealtecum această agricultură a industriașului e în us, deși în un grad mai mic, și în orașele săsesci ale Ardealului, întocmai ca și în întreaga Ungaria. Abia în timpul mai nou a făcut separarea acestor doi rami de lucru câțiva pași înainte.

Săciul, cu deosebire, s'a dezvoltat ca producător în lemne de clădire și de tăiat, ca exploatare și vințetor de ape minerale, ca plutaș, ca lucrător migrator în de ale agronomiei, etc., acomodându-se trebuințelor acestei țări.

Săciul au rămas fideli pe terenul industriei de casă în ceea-ce privește câștigul, pe care îl aflăm la toți locuitorii mînteni, — în colportagiului înspre ținuturile de sus. Prelungă agronomia, ei au mai produs și produc încă în forma țărănească lemne de ars, de clădit și de lucrat, pe care le taiă din pădurile lor, și duc această marfă de lemn în toată țeara la depărtări până la 50 de miluri și mai mult. Astfel ei au fost și sînt lemnari și plutași pentru întreprințătorii de plute și pentru toate părțile țării, — până când au fost chîmăși în țeară în timpul mai nou lemnari din Italia, cari au arătat cum se produc din pădurile cele mai depărtate lemne lungi și crepate și se folosesc ca doage pentru pietele din țările învecinate.

Diarul rus „Novosti“ tipărește un articol intitulat: „crucea și semiluna“ în care emite opiniunea, că, cu toată dorința de pace, care se manifestă în Europa, o îngrijire mare cuprinde opiniunea publică în Rusia.

„Turcia nu mai domnesce asupra celorlalte state balcanice; ea nu mai există alături cu dîsele și încă până-ce această existență este tolerată. Din altă parte trebuie să convenim că atitudinea Europei și problema ideală (!) a lumii civilizate față cu Orientul s'a schimbat. Resbelul ruso-turc din anii 1877—78 a fost cel din urmă resbel făcut pentru triumful crucei și nimicirea semilunei. Această idee s'a învechit acum. Fiecare timp are problemele sale; ași sînt alte interese; alte stimulile mișcă poporațiunile balcanice“.

Cu vaporul „Lloyd“ a sosit la Ruscuc o comisiune trimisă de comitetul rusofil din Moscova, pentru a studia ce anume este necesar Bulgariei în cas dacă va izbucni resbelul ei cu Sărbia. Dl Tvetcevsy, președintele acestei comisii, duce o scrisoare a dlui Aksacoff către principele Bulgariei.

Cronică.

„Mureșana“ societate de economii și credit. Din Reghinul-săsesc primim o corespondență mai scurtă din care cu omisiunea părții prime în care e apărută o persoană, a careia discreditare în diarul nostru nu a fost admisă, reproducem partea ultimă. Corespondentul nostru accentuează puterea concordiei în înființarea institutelor naționale folositoare și apoi continuă:

„O astfel de întreprindere, folositoare pentru binele nostru public, e și înființarea *cassei de economii*, care la animarea și inițiativa bărbatilor nostri de bine voitori, mîne, poimîne va începe activitatea, deoarece-ce în 29 Oct., conchiămată fiind adunarea generală a acționarilor, a decis înființarea societății „Mureșana“ cu un capital social de 20 mii fl., care, fiind unire, concordă și bună voință, în scurt se va pute duplica. Cu această ocaziune s'a ales direcțiunea în persoanele unor oameni probați și adevăți, de director executiv adv. Barbu, membrii în direcțiune: protopopul gr-cat. Vasile Rațiu, Dr. Todea, E. Crișian, Ioan Șandor și Al. Têrnovean — în comitetul de supraveghiere Iosif Tincu, Ciobotariu, Mera, adv. Hărșan și Georgiu Maior. Aceștia ne dau garanță de ajuns, că destinul societății e încreșt conductorii de bărbăți reali.

În acest mod lucrând dar' pe toate căile vom avé conștiința liniștită și speranța în viitor nu ne va înșela“.

În urmă, ni se împărtășește că prin acel ținut până acum au fost scutiți de calcările caselor și se bucură, pe cât e cu putință în împrejurările critice de ași, a promova binele român public cu excepțiunea unor rătăciri.

Omor. Din Aiud ni se scrie: Vasile Gligor, fost primar în comuna Muga, destituit apoi pentru brutalități contra soției sale ca un om nevrednic să stea în fruntea unei co-

Din timpurile vechi Săciul merg în părțile învecinate ale țării, își așează fetele și feciorii prin orașele săsesci ca servitoare și servitori pe la industriași și și-au extins, pe cât a fost cu putință, această meserie de călătorie și servit și în România, precând acasă își cultivau agrii și munții lor cu mai puțină diligență și mai puțin rațional. Ca lucrători călători Săciul și-au continuat și își continuă meseria lor și în țeara apelor minerale în sticle și în exportarea lor în țeară. Afară de capitala lor Mureș-Oșorheiu, abia aflăm pe teritorul apropiat, locuit de 400,000 de Săci, vre un loc de industriă vrednic de numit. Cele mai excelente produse de până de casă din comitatele Treiscaune, Ciuc și Odorheiu, nu au primit încă acele însușiri cari caracterizează industria proprie; nu se observă adevă la aceste producțiuni lipsa timbrului economiei de casă. Chiar nici despre multele producțiuni săciuesci de vase simple de lemn, de oale, de site, de venci, impletituri de nuiele și alți articoli de acest soi, cari se exportează în măsură mare pe pietele țării, nu se poate spune cu siguranță dacă sînt produse de industriă sau articoli de industriă de casă.

Amintim spre sfîrșit însușirea vrednică de renume a Săciilor, că dînșii sînt priviți ca lucrători excelenți, deși adeseori fără pacientă, prin ocele de lîngă Parajd, prin baia de aragă dela Balanbanya, prin băile de cărbuni din Kôpez și prin mai multe fabrici de spirit, cari se află în Kézdi-Vásárhely și Mureș-Oșorheiu, în fabrica de chibrituri de lîngă Parajd și prin mai multe fabrici din și de lîngă Brașov.

mune, a omorît pe socrul seu, care venise la dînsul pentru a se înțelege în afacerea traiului rîu dintre soți. După săvîrșirea omorului, Vasile Gligor l'a trît pe socrul seu, cu ajutorul unei servitoare și al unui servitor al seu, până în pădurea mărginașă a Miraslăului.

În biblioteca bar. Apor se află între alte cărți și o colecțiune completă a diarelor din anii 1848—49, ași și scrieri volante, precum și originalul protocoalelor dela Blaj. Colecțiunea e testată museului național din Budapesta.

Câștigul prim al loteriei expozițiunii din Budapesta l'a făcut seria 9120 nr. 62. Câștigul e de 100,000 fl. Posesorul losului încă nu e cunoscut.

Himen. Dl Nicolae I. Ciurcu își va serba la 8 l. c. n. nunzia cu d-șoara Emilia Cornelia Nicoară din Deva.

Plăpămarii și tapițerii din București au înființat o societate comercială și industrială sub titlul de Arcul.

Statutele acestei societăți, care constituie un fel de corporație din inițiativa proprie a meseriașilor, vor forma obiectul unor debateri în consiliul permanent de pe lîngă ministerul comerțului în una din apropiatele sale ședințe.

Un liceu în Sofia. Se scrie din capitala Bulgariei de ddo 2 l. c. n: Ieri s'a inaugurat aci deschiderea noului liceu cu o pompă neobișnuită. Ceremonia religioasă s'a săvîrșit în prezența prințului Alexandru, a autorităților civile și militare și a unei mari mulțimi. Directorul liceului, d. Agură, Român de origine și fost revisor scolar în România, a pronunțat un discurs, prin care a cerut ca liceul să fie supranumit Alexandrovska, în semn de dragoste și devotament pentru principe.

Varietăți.

(Minune produsă de limba ungurească.) Cetim în „Timișana“: Foia „Budapest“ ne spune, că Dumitru Ardelean, un tîner de 14 ani din comuna Berențe comit. Sătmarului, avînd de lucru în pădure s'a întors numai îndeseară acasă. Spre spaima lui însă se întălesce pe drum cu o turmă de porci sălbateci, cari prelungă toată sberătura bietului băiat nu voiau să ese din cale afară, ci cu un grohot amical se apropiuau tot mai tare de dînsul. Copilul se scooti una, și apoi încep a face să răsune pădurea de un cântec unguresc, unicul pe care îl scia el cînta, și care se începe cu: *falu végén van egy ház* (la marginea satului e o casă). Ce cugetați că s'a întemplat? Porcii sălbateci au luat-o la fugă prin pădure, rupînd pămîntul. Creață cine vrea.

(Necrologul turnurii) se trimite din Paris. La nunta principelui regal danez cu princessa de Orleans, mireasa s'a prezentat fără turnură. DAMELE din societatea mai aleasă au și lăpădat turnura. În secolul celerității aborului se sperăm că lăpădarea turnurii va sosi îngrăbă și la noi și n'ar fi mirare dacă servitoarele și camerierele nici n'ar voi să primească ca dar dela stăpânele lor această importatiune contra decenței.

(Zugravii.) Se scie că zugravii au obiceiul să cînte când lucrează la o casă. Simțul musical este în general dezvoltat la dînșii și simțimentul măsurii foarte accentuat, astfel că nu-i veți zugrăvind încet când cîntă o musică vie, cum este alegro din uvertura din „Guilom Tell“; dar' zugrăvesc foarte încet când cîntă „Ah! mai varsă!“ din „Galatea“.

Acest obicei de a proporționa iuțeala lucrului cu iuțeala ritmului, este atât de dezvoltat, încât un întreprințător de a zugrăvi o casă se gîndesce cu tot dinadînsul la lucrătorul ce voiesce a angagia.

— Pe ce arie zugrăvesci de preferență? întrebă-l pe lucrătorul ce voiesce a-l angagia.

Dacă este pentru arii vii, atunci îl angagiază; dacă cîntă „andante“, atunci îi arată ușa.

(Negotul cu pîr la Paris.) Pîrul fals cu care se gîtesc femeile la Paris este procurat de nisce samsari cari cutreeră bilciurile din Auvergne, Normandia, Bretagne și Poiton. Acești samsari cumpără de pe la fete pîr cu preț foarte scădut. Pentru țece lei, sau cel mult cincisprezece, și un fular sau cinci metri de stofă indiană, o țerancă se lasă a i-se taie pîrul care i-se ia din crescutul capului. În termin de mijloc, fiecare din acești samsari taie dela o singură fată câte trei sute de grame de pîr. Astfel chilogramul îl costă cincișeci și cinci sau șeseșeci de lei cel mult.

Această marfă este plătită de perucherii cu 120 lei. Aceștia fac să treacă pîrul prin diferite operațiuni de curățire și pieptenat, care îl reduc la 700 grame, pîrul cumpărat ce se poate întrebuița.

Manipulațiunile prin cari trece pîrul până să îl împletească în coade, nu sînt constișoitoare.

Pentru un chilogram cheltuielile nu trec preste suma de cincișeci de lei. Dar' cu ce preț perucherul revinde această marfă cumpărată cu preț așa de mic dela fete dela țeară? El vinde 22 de grame pîr cu 30 de lei. Chilogramul, redus la 700 grame, face dar' să între în casa lui 840 lei, din care scoțîndu-se toate cheltuielile îi rămîne un beneficiu net de 670 lei.

La Paris sînt vre-o țece perucheri mari. Fiecare din ei negoțiează aproape 350 chilograme de pîr. Pe fiecare an opt mii de fete sărace sînt tunse în profitul elegantelor din Paris.

Nu mai mari perucherii întrebuițează în comerțul lor frumosul pîr cumpărat dela țerance. Coaforii a căror clientelă este mai puțin bogată, întrebuițează pîrul lăpădat de marii perucherii, fără să mai vorbim de pîrul din China, care se strînge de prin gunoii. Cu toate acestea, foloasele și ale acestora nu sînt mai puțin mari. Se spune că un mic perucher care are de clientelă toate femeile galante fără avere, și care vîndîndu-le coade de pîr galbin adus din China sau adunat noapte dela cei-ce strîng sdrențe, câștigă 40,000 lei pe an.

Bibliografie.

Filiațiunea copiilor naturali în dreptul civil român. Studiu critic de legislațiune comparată, extras din volumul I al dreptului civil român, explicat și comentat în comparațiune cu legile vechi și legile străine, de Dimitrie Alexandrescu, avocat al baroului din Iași. Iași 1885. Cuprins: Despre copiii naturali. — Despre legitimitatea copiilor naturali. — Despre efectele legitimității. — Despre recunoașterea copiilor naturali. — Despre inexistența și anularea recunoașterii. — Despre efectele recunoașterii de bună voie. — Despre recunoașterea săvîrșită de unul din soți în timpul căsătoriei. — Despre natura statutului recunoașterii. — Despre recunoașterea silită. — Despre cercetarea paternității. — Despre drepturile de moștenire ale copiilor naturali. —

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă. Oradea-mare, 20 Oct. (1 Noem.) 1885. Anul XXI. Nr. 42. Cuprinsul: Du-te dar'... (poesie), de Matilda Cugler-Poni. — Svenirea unui bal (noveletă originală), de Georgina Mișci. — Jean-Marie (încheere), de N. A. Bogdan. — Paradisul (urmare), de At. M. Marinescu. — Bucătarul în podrum (ilustrațiune). — Cîntece populare din Ardeal, culese de Gr. Sima a lui Ion. — Salon. O săptămână în Bănat, de Iosif Vulcan. — Concertul d-lui D. Popovici în Sibiu, de Manfred. — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Călindarul săptămânii. —

Raportul societății „Școala română“ din Suceava. Iși II an administrativ. 1883/84 și 1884/85. Suceava 1885.

Îmbunătățirea agriculturii noastre sau îmbunătățirea semințelor agricole. — Lupta contra secetei. — Defectele agriculturii noastre. — Cultura nutrețului. — Rotațiuni. — De Stefan Pop. — București 1885.

Posta ultimă.

Niș, 3 Noemvrie n. Regele a călătorit la Pirot. În suita sa se află șeful ștabului general, colonelul Petrovici. Garașanin rămîne încă aci. Mandatul pentru ofensivă s'a dat tuturor comandanților de divisiune. Se crede că aproape sigur că trupele sârbesci vor trece mîne granița.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

București, 4 Noemvrie n. După sciri oficioase Rusia intenționează a protesta în contra intrării Turcilor în Rumelia-de-Ost.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 4 Noembrie: Caii lui Paul Szentkeresztz din Boiul-mic, jud. cerc. din Sighișoara.
24 Noembrie: Realitățile lui Ludovic Michael din Busd, jud. cerc. din Mediaș.
30 Noembrie: Realitățile lui Petru Fernengel, din Richisdorf, jud. cerc. din Mediaș.
13 Noembrie: Mobilele lui Iuliu Jakob din Ny-Szereda, jud. cerc. de acolo.
22 Decembrie: Realitățile lui Jakob Kloess din Casolț, trib. din Sibiu.
17 Decembrie: Realitățile lui Carolinei Seunig din Becse, trib. din Chichinda-mare.
28 Noembrie: Realitățile Rebeci Cirlea din Alba Julia, trib. de acolo.
18 Noembrie: Realitățile lui Georg Zsivkovics din Verșet, jud. cerc. de acolo.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 3 Noembrie. Grâu Hectolitru 74-80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30...

Târșul de râmători în Steinbruch. În 2 Noembrie n s'a notat: ungresci bêtărâni grei 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr. ungresci grei, tineri 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr. de mijloc 45- cr. până 46- cr., ușori 47- cr. până 48- cr., marfă țerânească, grea 43- cr. până 44- cr., de

mijloc 44- cr. până 45- cr., ușoară 46- cr. până 47- cr., românesci de Bakony, grei - cr. până - cr., transito de mijloc - cr. până - cr.; transito ușori - cr. până - cr., transito sêrbesci grei 45- cr. până 46- cr., transito de mijloc 46 1/2 cr până 47- cr., transito ușori 49- cr. până 49 1/2 cr., îngrășați cu ghindă - cr. până - cr. per 4 1/2 cumpenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

Grâu (din Banat): 72-73 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. - până - (lungă Tisza) 72-74 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72-74 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. 7.60 până 8.55, (de Alba-Regală) 72-74 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Bacșka) 72-74 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. - până - (din Ungaria de nord) 72-74 Kilo fl. - până - 74-79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.
Sécara (ungurescă) 70-72 Kilo fl. 6.40 până 6.65.
Orđ (nutreț): 60-62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berărie) 62-84 Kilo fl. 6.20 până 9.-.
Ovês (unguresc) 37-40 Kilo fl. 6.25 până 6.60.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de alt soi fl. 5.60 până 5.65.
Rapița fl. 9. 7/8 până 11.-; de Banat fl. 11. 5/8 până 11. 3/8.
Mălăiu (unguresc): fl. 5.50 până 6.70.

Cursul pieței din Sibiu.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.75 vënd. 8.80
Lire turcesci . . . " 11.20 " 11.25
Imperiali . . . " 10.20 " 10.25
Ruble rusești . . . " 1.20 " 1.21

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 2 Noembrie st. n. 1885.
Renta amort. (5%) . . . Cump. 92.- vënd. 93.-
Rur. conv. (6%) . . . " 87.- " 87.-
Acț. de asig. Dacia-Rom. . . " 247.- " 252.-
Banca națională a României . . . " 1100.- " 1130.-
Impr. oraș. Bucuresci . . . " 30.- " 32.-
Credit mob. rom. . . " - " -
Acț. de asig. Naționala . . . " 224.- " -
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . " - " -
Societ. const. . . " 174. 1/2 " 230.-
Schimb 4 luni . . . " - " 34.-
Aur . . . " - " 10.81

Bursa de Budapesta

din 3 Noembrie st. n. 1885.
Renta de aur ung. 6% . . . -
" " " 4% . . . 98.80
" " hârtie " 5% . . . 90.45
Imprumutul căilor ferate ung. . . 148.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) . . . 97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) . . . 124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) . . . 108.75
Bonuri rurale ung. . . 104.-
" " cu cl. de sortare . . . 103.75
" " bănățene-timișene . . . 103.75
" " cu cl. de sortare . . . 103.75
" " transilvane . . . 102.-
" " croato-slavone . . . 102.-
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 97.75
Imprumut cu premiu ung. . . 118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin . . . 121.25
Renta de hârtie austriacă . . . 82.30
" " argint austriacă . . . 82.70
" " aur austriacă . . . 109.-
Losurile austr. din 1860 . . . 140.25
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 867.-
" " de credit ung. . . 286.75
" " " austr. . . 283.-
Argintul . . . 101.50
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“ Galbeni împărătesci . . . 5.93
Napoleon-d'ori . . . 9.95
Mărci 100 imp. germâne . . . 61.50
Londra 10 Livres sterlinge . . . 125.15

Bursa de Viena

din 3 Noembrie st. n. 1885.
Rentă de aur ung. 6% . . . -
" " " 4% . . . 98.55
" " hârtie " 5% . . . 90.80
Imprumutul căilor ferate ung. . . 148.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) . . . 97.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) . . . 124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) . . . 109.-
Bonuri rurale ung. . . 104.25
" " cu cl. de sortare . . . 103.50
" " bănățene-timișene . . . 104.-
" " cu cl. de sortare . . . 103.50
" " transilvane . . . 102.50
" " croato-slavone . . . 102.-
Despăgubire pentru dijma ung. de vin . . . 97.70
Imprumut cu premiu ung. . . 116.80
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin . . . 121.-
Rentă de hârtie austriacă . . . 82.45
" " argint austriacă . . . 82.85
Rentă de aur austriacă . . . 109.20
Losuri austr. din 1860 . . . 140.50
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 869.-
" " " austr. . . 286.50
" " de credit ung. . . 282.75
Argintul . . . -
Galbeni împărătesci . . . 5.94
Napoleon-d'ori . . . 9.95
Mărci 100 imp. germâne . . . 61.55
Londra 10 Livres sterlinge . . . 125.20

Strada Cîsnădiei Nr. 24. Anunț de boltă. Am onoarea a anunța Onoratului Public că posed în depositul meu din nou sortat cu încălțăminte un asortiment mare de păpuși pentru domni, doamne și copii pentru sezonul de toamnă și de eamnă și sînt în stare a presta pentru prețuri convenabile lucrurile cele mai bune. Rugându-mă de binevoitoare căutare sînt stimător M. Bacholky. Strada Cîsnădiei Nr. 24.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noembrie 1885.

Table with multiple columns for train routes: Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teuș, Teuș-Arad-Budapest, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu, Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Petroșeni-Simeria (Piski), Arad-Tișoara, Tișoara-Arad, Uniedoara-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Uniedoara, Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Includes train numbers and times.